

Lech Lecha 5778 - Ga voor jezelf.

Genesis - Bereesjiet 12 : 1 - 17 : 27.

Jesaja 40 : 27 - 41 : 16 en Rom. 4 : 1 - 25.

In het kort:

LECH LECHA (ga (voor jezelf)). G'd beveelt Avram zijn geboortegrond te verlaten om naar een onbekend land te trekken. Hij neemt vrouw, familieleden en personeel mee. G'd belooft hem tot een groot volk te maken. Voor de rest van de geschiedenis van Avram die later Abraham genoemd wordt, en zijn vrouw Sarai, lees de bovenstaande gedeelten uit Genesis.

Ga voor jezelf:

Genesis 12:1 - 3 'Dan zegt de Ene tot Abram: ga, jij, weg uit je land, uit je geboortetent en uit het huis van je vader, naar het land dat ik je zal doen zien; ik zal je maken tot een groot volk, ik zal je zegenen, ik zal groot maken jÓuw naam; word een zegen! ik zal zegenen wie jou zegenen en wie jou verwenst zal ik vervloeken; door jou zullen gezegend zijn alle families op de –rode – grond!'

Zijn roeping was om geen deel van iets te worden, maar om zich van het afgodische web los te maken waarin hij verstrikt was. Later spreekt Jeshua van Avraham's familie.:

Jozua 24:2 'Dan zegt Jozua tot heel de gemeente: zo heeft gezegd de Ene, Israëls God: aan de overzij van de Rivier hebben, een eeuwigheid terug, uw vaders gezeten: Terach, de vader van Abraham en de vader van Nachor, en dienden andere goden;'

De Stem waarmee de ENE tot Avram sprak was de mooiste die hij ooit had gehoord. Hij begreep niet volledig wat beloofd werd, maar hij geloofde dat deze bestemming zeker was. Dus vanaf daar gaat hij en in het land Kanaän heeft hij zijn tweede ontmoeting:

Genesis 12: 5 - 7 'Mée neemt Abram: zijn vrouw Sarai en Lot, de zoon van zijn broer, al hun verwerf dat ze hebben verworven en alle levende ziel die ze zich eigen hebben gemaakt in Charan; ze trekken weg om te gaan naar het land van Kanaän en ze kómen in het land van Kanaän. Abram doorkruist het land tot aan het oord van Sjechem, tot aan de godseik van Moree; de Kanaäniet is dan in het land. Maar de Ene laat zich aan Abram zien en zegt: aan jouw zaad zal ik dit land geven!'

De eerste belofte van 12:1 is nu vervuld (een Land zal ik je laten zien). Plus de belofte wordt uitgebreid tot Avram's nakomelingen. Maar wat buitengewoon is, is de manier waarop dit Beloofde Land aan Avram aangeboden wordt:

Genesis 12:10 'Er geschiedt **honger in het land;.....**'

Hmmm ... als er hongersnood is, valt er nog weinig te kiezen in het land. Dus wat moest Avram zo speciaal aan dit land vinden? Misschien ging de les niet over de schoonheid van dit Beloofde Land, maar op basis van dit land het potentieel hebben van de bijzondere ontmoetingsplaats te zijn tussen de ENE en al degenen die in het verbond met Hem zouden gaan! Als je naar Jeruzalem bent geweest, denk dan aan de stad zoals ze vandaag is ... verre van de perfecte bestemming! Maar we weten welke gevoelens Adonai over deze stad heeft:

2 Kronieken 7:16 'voor nu-en-voortaan heb ik dit huis verkoren en geheiligd, opdat mijn naam daar zal zijn tot in eeuwigheid; **mijn ogen en mijn hart zullen daar zijn al de dagen;**'

Dus met al zijn onvolkomenheden, bidden we voor en HOUDEN we van Jeruzalem! Uiteraard, heeft Avram dit nog niet begrepen ...

Genesis 12:10 '... Abram daalt af naar Egypte, om dáár zwerver-te-gast te zijn, want zwaar weegt de honger in het land.'

Het was een vergissing voor Avram om het Land van Belofte te verlaten en zijn geliefde Sarai naar Egypte mee te nemen. Maar alleszins een leerervaring, en een waarop hij kon terugkijken en de beschermende hand van G'd op hun levens zien. Avram zou dagelijks blijven leren door zijn levenservaringen. De moeilijkste les voor Avram om te leren was dat de beloften van de ENE werkelijkheid zullen worden volgens de timing van de Almachtige Zelf, niet de zijne (onze).

Menselijke emotie en menselijke logica zijn als het eten van de boom der kennis van goed en kwaad. De beproevingen van het leven lijken een noodzaak te zijn om ons tot voltooiing te brengen:

Ja'akov (Jakobus) 1:2 - 4 'Acht het een en al verheuging, broeders-en-zusters van mij, wanneer ge in velerlei verzoeken valt, in het besef dat de beproeving van uw geloof volharding bewerkt. En die volharding moet een volmaakt werk inhouden, opdat ge volmaakt moogt zijn, een gaaf geheel, in niets gebrekkelijk.'

En nog iets. De haftara van deze week uit Jesaja spreekt tot de nakomelingen van Avraham, en vertelt hen dezelfde boodschap. LAAT JE BESTEMMING NIET LOS!! Dingen kunnen niet gaan op de manier dat je denkt dat het zou moeten, maar de beloften zijn zeker!

Jesaja 40: 27 - 31 'Waarom zeg je, Jakob, spreek je uit, Israël: 'verborgen is mijn weg voor de Ene, aan mijn G'd gaat mijn recht voorbij!?' Weet je het niet of heb je het niet gehoord? een G'd van eeuwigheid is de Ene, schepper van de einden der aarde, hij wordt moede noch mat, niet te doorgronden is zijn inzicht; hij geeft de moede macht, aan wie geen kracht meer heeft schenkt hij een overvloed van sterkte. Jonge jongens worden moede en mat, uitgelezen knapen struikelen en vallen, maar wie hopen op de Ene krijgen nieuwe kracht, slaan hun wieken uit als de arenden; zij rennen vooruit en raken niet afgemat, zij gaan voort en worden niet moe.'

2 Corinthiërs 1:20 'Want hoevele G'ds aankondigingen ook zijn, in hem is het 'ja'; daarom is er door hem ook het 'Amen', tot glorie van G'd door ons.'

bron: First fruits of Sion, Ardelle.

Tot slot nog een tekst uit de Brit Chadashah of ook het Nieuwe Verbond:

Romeinen 4 : 23 - 25 'Het is niet geschreven om hem alleen dat het hem toegerekend werd, nee, ook om ons aan wie het zal worden toegerekend als wij gelovig vertrouwen op hem die Jeshua, onze Heer, heeft opgewekt uit de doden, die is prijsgegeven om onze overtredingen en is opgewekt om onze rechtvaardiging.'

Shabbat Shalom. *Rinze.*